

Mẫu chuyện về Hồ Chí Minh

TÂM LÒNG NGƯỜI CHA

Cuối năm 1946, thực dân Pháp tăng cường những hoạt động quân sự ở khắp đất nước ta. Nền độc lập của Việt Nam bị đe dọa nghiêm trọng. Hàng vạn thanh niên Việt Nam gia nhập Vệ quốc đoàn và họ sẵn sàng có mặt trong những trận chiến đấu chống Pháp. Nhiều người trong số họ đã anh dũng hy sinh vì nền độc lập của Tổ quốc Việt Nam. Với tấm lòng của một người cha, Bác Hồ đã ra thông báo: "Vì muốn thay mặt Tổ quốc, toàn thể đồng bào và Chính phủ cảm ơn những chiến sĩ đã hy sinh tính mệnh cho nền tự do, độc lập và thống nhất của nước nhà, hoặc trong thời kỳ cách mạng hoặc trong thời kỳ kháng chiến.

Tôi gửi lời chào thân ái cho các gia đình liệt sĩ đó và tôi nhận các con liệt sĩ làm con nuôi của tôi".

Đầu năm 1947, biết tin con trai của bác sĩ Vũ Đình Tụng vừa hy sinh trong một trận chiến đấu, Bác Hồ viết thư gửi bác sĩ:

"Thưa ngài,

Tôi được báo cáo rằng: con gái của ngài đã oanh liệt hy sinh cho Tổ quốc.

Ngài biết rằng tôi không có gia đình, cũng không có con cái. Nước Việt Nam là đại gia đình của tôi. Tất cả thanh niên Việt Nam là con cháu tôi. Mất một thanh niên thì hình như tôi đứt một đoạn ruột".

Còn nữ phóng viên báo Pháp Humanité Dimanchél - chị Madeleine Riffaud, lại được Bác nhận làm con gái trong hoàn cảnh khác. Chị kể lại: Lần đầu tiên chị được gặp Bác tại Hội nghị Fontainebleau, qua sự giới thiệu của André Viollis, tác giả cuốn sách "Đông Dương SOS". Lúc ấy, chị đang tập sự làm báo. Với kinh nghiệm của người thầy, tấm lòng của người cha, Bác nói: "Tốt lắm, con gái của Bác. Sau này khi ra trường con sẽ đến thăm đất nước của Bác".

Thế rồi tương lai của nữ nhà báo trẻ này đã có phần diễn ra đúng như lời dự đoán của Bác. Sau Hội nghị Genève, Madeleine Riffaud đã sống nhiều tháng ở Việt Nam, đã được Bác tiếp nhiều lần. Những lần phỏng vấn, những cuộc gặp gỡ với Người đã để lại cho chị nhiều bài học, nhiều kỷ niệm sâu sắc. "Trong những buổi làm việc với Bác, không bao giờ Bác nhắc lại những nỗi khổ do thực dân Pháp gây ra cho nhân dân Việt Nam trước đây - những khổ đau to lớn mà tôi đã khám phá ra trong từng bước đi trên mảnh đất mà tôi đang đặt chân đến. Tôi hết sức mang ơn Bác về điều này, tôi muốn nói với Bác, nhưng Bác ngăn tôi lại và kể cho tôi nghe quãng đời của Bác lúc ở Pháp..."

Những ngày đế quốc Mỹ thách thức đất nước Việt Nam, đe dọa đưa đất nước này trở về thời kỳ đồ đá thì trong vườn hoa quanh nhà Bác Hồ vẫn nở đầy hoa trái. Và cứ lần nào cũng vậy, sau khi chấm dứt cuộc phỏng vấn, Bác hái tặng "con gái của Bác" - nữ phóng viên báo Pháp - một bông hồng nhỏ, trước khi Người quay vào tiếp tục làm việc.

(Trích "Bác Hồ viên ngọc quý của mọi thời đại". Sách hiện đang sẵn sàng phục vụ tại Thư viện tỉnh Đồng Tháp. Phòng đọc: KAVL17.8376, Phòng mượn: MEVV16.5052 - 5053)

